



SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

VIII kadencja

Marszałek Senatu
BPS.DPS.030.69.2018

Druk nr 3111

Warszawa, dnia 20 grudnia 2018 r.

Szanowny Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

mam zaszczyt przekazać Panu Marszałkowi podjętą przez Senat - zgodnie z art. 121 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej - na 69. posiedzeniu w dniu 20 grudnia 2018 r. uchwałę

**- w sprawie ustawy o Fundacji Platforma
Przemysłu Przyszłości.**

Przyjęcie poprawek Senatu może spowodować konieczność zmiany oznaczeń jednostek systematyzacyjnych, redakcyjnych lub ich fragmentów, w celu zachowania ciągłości numeracji albo ciągłości alfabetycznej, oraz w konsekwencji konieczność odpowiedniej korekty odesłań.

Z poważaniem

(-) Stanisław Karczewski

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 20 grudnia 2018 r.

w sprawie ustawy o Fundacji Platforma Przemysłu Przyszłości

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 14 grudnia 2018 r. ustawy o Fundacji Platforma Przemysłu Przyszłości, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 7:
 - a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) dotacja z budżetu państwa w wysokości 2 000 000 zł;”,
 - b) skreśla się ust. 3;

- 2) w art. 9 w ust. 1 w pkt 4 po wyrazie „zbiórek” dodaje się wyraz „publicznych”;

- 3) w art. 15 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepisy art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 14 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

- 4) w art. 16 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw gospodarki może odwołać członka Rady będącego jego przedstawicielem. W takim przypadku minister właściwy do spraw gospodarki uzupełnia skład Rady, powołując nowego członka Rady na okres do końca kadencji.”;

- 5) po art. 28 dodaje się art. 28a w brzmieniu:

„Art. 28a. 1. Dotacja, o której mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1, zostanie udzielona ze środków budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki. Środki z dotacji zostaną przekazane na rachunek bankowy Platformy.

2. W imieniu Skarbu Państwa minister właściwy do spraw gospodarki wyposaży nieodpłatnie Platformę w składniki majątku, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2.”;

6) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. W przypadku likwidacji Platformy Skarb Państwa, reprezentowany przez ministra właściwego do spraw gospodarki, przejmuje jej mienie i zobowiązania do wysokości jej aktywów.”.

MARSZAŁEK SENATU

Stanisław KARCZEWSKI

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 20 grudnia 2018 r. Senat rozpatrzył ustawę o Fundacji Platforma Przemysłu Przyszłości i uchwalił do niej 6 poprawek.

Przepis art. 7 ust. 3 określający, w jaki sposób Fundacja Platforma Przemysłu Przyszłości, zwana dalej „Platformą”, zostanie wyposażona w składniki majątkowe (fundusz założycielski) powinien być zamieszczony pośród przepisów dostosowujących. Ma on bowiem jednorazowy charakter, podobnie jak pozostałe regulacje dostosowujące zawarte w ustawie (art. 27–30), a tym samym ekspiruje z systemu w momencie dokonania przewidzianych w nim czynności. Przepis art. 7 ust. 3 jest przykładem rozwiązania, o którym mowa w § 35 Zasad techniki prawodawczej. W myśl tej zasady, w przepisach dostosowujących reguluje się sprawy związane z dostosowaniem do nowej albo znowelizowanej ustawy jej adresatów, w tym organów lub instytucji. Przez dostosowanie rozumie się doprowadzenie do stanu, w którym nowo tworzona instytucja będzie spełniała warunki ustawowe i będzie mogła działać. Dotyczy to również kwestii wyposażenia takiej instytucji w majątek i środki obrotowe. Mając na względzie w szczególności § 14 Zasad techniki prawodawczej, który określa strukturę aktu, proponuje się przeniesienie przepisu art. 7 ust. 3 do rozdziału 5 ustawy – Przepis zmieniający, przepisy dostosowujące i przepis końcowy.

Ponadto w art. 7 ust. 3 posłużono się skrótem myślowym, wskazując że to minister właściwy do spraw gospodarki wyposaży Platformę w składniki majątku, których wartość będzie się składała na fundusz założycielski. W rzeczywistości Platforma zostanie wyposażona w składniki majątkowe przez Skarb Państwa, w imieniu którego będzie działał minister właściwy do spraw gospodarki. Mając powyższe na względzie uchwalono **poprawki nr 1 i 5**.

Podobna uwaga dotyczy art. 29. Przepis ten stanowi, że w przypadku likwidacji Platformy minister właściwy do spraw gospodarki przejmie jej mienie i zobowiązania do wysokości aktywów. Oczywiście jest jednak, że to nie minister, a Skarb Państwa przejmie mienie i zobowiązania zlikwidowanej Platformy. Trzeba bowiem pamiętać, że zgodnie z art. 34 Kodeksu cywilnego to Skarb Państwa jest w stosunkach cywilnoprawnych podmiotem praw i obowiązków, które dotyczą mienia państwowego (chyba że mienie należy do innych państwowych osób prawnych; minister nie jest państwową osobą prawną).

Art. 44¹ § 1 Kodeksu cywilnego stanowi natomiast, że własność i inne prawa majątkowe, stanowiące mienie państwowe, przysługują Skarbowi Państwa albo innym państwowym osobom prawnym (**poprawka nr 6**).

Mając na względzie precyzję przepisu określającego źródła finansowania Platformy, proponuje się uściślenie w art. 9 ust. 1 pkt 4, że źródłem takim może być zbiórka publiczna (o taką zbiórkę ustawodawcy chodziło), a nie jakakolwiek zbiórka. Trzeba mieć przy tym na względzie, że w myśl ustawy z dnia 14 marca 2014 r. o zasadach prowadzenia zbiorów publicznych, nie każda zbiórka jest zbiórką publiczną. Formułując **poprawkę nr 2** wzięto pod uwagę m. in. § 9 i § 10 Zasad techniki prawodawczej.

W związku z tym, że art. 15 ust. 7 nie odsyła do odpowiedniego stosowania art. 14 ust. 3, nasuwało się pytanie, czy wolą ustawodawcy jest, aby w przypadku odwołania członka Rady w związku z zaistnieniem przesłanki, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 lub 2, albo śmierci bądź rezygnacji członka Rady, minister właściwy do spraw gospodarki nie uzupełniał składu Rady. W ustawie brakuje przepisu przewidującego uzupełnienie składu Rady w takich przypadkach. W ocenie Senatu intencja była odmienna i w związku z tym uchwalono **poprawkę nr 3**.

W następstwie zmiany dokonanej w Sejmie powołanie w skład Rady przedstawiciela ministra właściwego do spraw gospodarki uregulowano w art. 15 ust. 5 (zob. art. 14 ust. 5 projektu, druk nr 2960) a nie w art. 15 ust. 3 (zob. art. 14 ust. 3 projektu, druk nr 2960). W związku z tym zabiegiem powstała wątpliwość, czy minister właściwy do spraw gospodarki będzie mógł odwołać z Rady swojego przedstawiciela (odwołanie fakultatywne). Przepisy art. 16 ust. 1 i 3 dotyczą bowiem wyłącznie członków Rady, będących przedstawicielami ministrów, o których mowa w art. 15 ust. 3, oraz członków, którzy są przedstawicielami nauki lub przemysłu. W ustawie brakuje natomiast regulacji dotyczącej odwołania członka Rady, będącego przedstawicielem ministra właściwego do spraw gospodarki. Skoro ustawodawca zdecydował się sformułować art. 16 ust. 1 i 3 zdanie pierwsze, powinien konsekwentnie – w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych – uregulować również kwestię, którą pominął (**poprawka nr 4**).